

Af Finansministeren:

1) I Linie 2—3 ændres Ordene „15 Beløb“ til: „følgende Procent af Indskuddenes samlede Beløb pr. Dag:

Naar Beløbet udgør ikke over 50,000 Kr.	5 pCt.
— — — — — over 50,000 Kr., men ikke over 60,000 Kr.	6 —
— — — — — 60,000 —, — — — — 70,000 —	7 —
— — — — — 70,000 —, — — — — 80,000 —	8 —
— — — — — 80,000 —, — — — — 90,000 —	9 —
— — — — — 90,000 —, — — — — 100,000 —	10 —
— — — — — 100,000 —, — — — — 125,000 —	12 —
— — — — — 125,000 —	15 —“

2) I Linie 5 ændres „en Tiendedel“ til: „15 pCt.“

Formanden: Disse Ændringsforslag kunne som først omdelte efter Mødets Begyndelse kun komme til Behandling med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

De stillede Ændringsforslag og Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling under eet.

Finansministeren (N. Neergaard): Under Forhandlingerne i Gaar udtalte jeg overfor Antydninger, der fremkom fra Ordførerne for Venstre- og Højregrupperne her i Salen, min Villighed til at tage Hensyn til den Frygt, der blev udtalt for, at Lovforslaget skulde ramme for haardt visse Interesser, som det ikke er Meningen at ramme. Det er naturligvis ikke Meningen med et saadant Lovforslag at ødelægge noget. Det er Hensigten at skabe en Indtægt for Statskassen, og jeg har udtalt baade ved Forelæggelsen og senere, at den Virksomhed, der her er Tale om at beskatte, efter min Mening ikke er af saa samfundsgavnlig Natur, at jeg skulde have særdeles meget imod, at Lovforslagets Vedtagelse medførte nogen Indskrænkning deri, men paa den anden Side er det ikke mit Ønske at foreslaa en højere Afgift, end nødvendigt er for at naa det fiskale Maal, jeg har stillet mig med dette Lovforslag. Nu har det vist sig ved en Opførelse, jeg har faaet i de sidste Dage, at Indtægten af Totalisatorafgiften i Aar har været væsentlig højere end for det foregaaende Finansaar, saa meget højere, at man kan opnaa det samme finansielle Resultat med en noget lavere Skattesats. Det er en saadan lavere Skat, som Ændringsforslaget gaar ud paa at indføre, og, som ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, bygger Ændringsforslaget paa det Princip at indrette Totalisatorskatten efter

Omsætningen paa de enkelte Spilledage. Det er i og for sig et rimeligt Princip, idet det er klart, at Omkostningerne til Dels blive de samme, enten Totalisatorindtægten er større eller mindre, og at det derfor aabenbart vil være mere byrdefuldt at have den høje Afgift for de Væddeløbsforetagender, der ikke have stor Indtægt ved Totalisatoren, eller hvor med andre Ord — thi det er omtrent et Udtryk for det samme — Spillet ikke i den Grad er Hovedsagen, som paa de Baner, hvor de meget store Dagsindtægter tages ind, og hvor Spillet netop ikke er noget, der følger med som Krydderi til Sporten, men selve Hovedsagen. Dette Hensyn at skaane de Foretagender, hvor Sporten er mere fremtrædende end Spillet, og i det hele at gradere Afgiften saaledes, at den rammer noget efter Evnen til at bære den, har været ledende med Hensyn til den Form, hvori Lovforslaget nu er affattet med den stigende Skala. Naar Indskudsbeløbene ikke udgøre over 50,000 Kr. paa en Spilledag, er Afgiften 5 pCt., og denne stiger saa gennem forskellige Grader: 6—7—8—9—10—12—15 op til den højeste Sats, hvor Indskuddene have været over 125,000 Kr.

Det er ikke nogen stor Indtægt for Statskassen, det her i det hele drejer sig om, og det er et Forhold af saa varierende Natur, at det ikke er muligt at opstille noget nøjagtigt finansielt Overslag, men saa vidt jeg har været i Stand til at skaffe mig de fornødne Oplysninger, tror jeg, at en Lov som den foreslaaede vil bringe den Indtægt, der omtrent ækvivalerer en halv Snes Procent, og omtrent 10 pCt. givet samme finansielle Udbytte efter sidste Aars regnskabsmæssige Resultat som 15 pCt. efter Resultatet for 1910—11. Jeg skal tilføje, at en Følge af, at Procenten er sat noget ned, maatte selvfølgelig være, at den Part af Udbyttet, som Kommunerne skulle have,